

Pacific Herald.

Sol. 24

Tacoma og Parkland, Wash., 119 So. 11 St., 27. Februar, 1914.

No. 9

Kærlig Brevbog i Hæfte.

2 Kor. 6, 1 og 2: Men som Medarbejdere formåner vi ogsaa at I ikke modtager Guds Raade forgiaves;

Thi han siger: Jeg har behævet dig i en behagelig Tid og hjulpet dig paa Aarens Dag; se, nu er det en behagelig Tid, se, nu er Aarens Dag!

Raade!

Raade betyder her, at Gud gennem sin Trøstebud har tilbudt os forløsning. Derfor der staar i det forrige hvide Raad:

Gud forlygte os med sig selv for med os Kristus Kristus, og gave os forlygtelse i Hæfte; Gud i Kristus forlygte os med sig selv, det har ikke tiltrængt den deres Overtrædelser, og straffede forlygtelse. Ord tilkomme os. Vi er borte. Sandheden i Kristi Ord, ligesom Gud formåner for med os; vi bode i Kristi Ord; Sader Ober forlygte med Gud. Dette mener jeg, er Raade. Over den, hvem denne Raade bedes, ham gælder denne Formaning: Se til, at du ikke forgiaves man have modtaget Guds Raade.

Guds Medarbejdere.

Denne Formaning gælder Paulus ikke i sit eget Raad, heller ikke som af sig selv alene; men han fremstiller sig her med alle tre Guds Tjenere, som alle er Guds Medarbejdere.

Som Medarbejdere formåner ogsaa vi; Thi Lærere og Forbudsforstandere er Guds Medarbejdere i Raaden, som fører os til det evige Liv; som Paulus forhen har sagt: Vi er Trøstebud i Kristi Ord, ligesom Gud selv formåner for med os. Sandheden siger han ogsaa i Kor. 3, 9: Vi er Guds Tjenere, Guds Bønning.

Ligesom Gud uden Hjælp har skabt Himmel og Jord alene ved sit almagtige Ord, kaldes han ogsaa alene som den helige Herrens ved sig selv, og alene gennem især hans Oplysning; men det har ikke behøvet ham kaldes; han vil handle med os gennem sine Tjenere, naar Men-

neskjære arbejder i Ordet med Gode og Formaning, da arbejder Gud som den rette Mester indvirket i Hjertene; derfor skal Ingen forsøge dette Ord og denne Formaning, som om han ikke behøvede samme, og selv kunne udrette alt saa godt selv. Enhver betænke, at Gud gennem det. arbejder Ord, naar det høres og betragtes med Tro og Afsigt, vil udrette alt det indvirkende i sine Hjertener, som han forholder os i sit Ord.

Formaning.

Som Medarbejdere siger Paulus; formåner ogsaa vi, at I ikke forgiaves man have modtaget Guds Raade.

Meningen er, at vi vel må bruge Raaden og ikke forlænge den, ellers hører vi modtaget den forgiaves. Naar vi høre Guds Ord, hvori Guds Raade og Salighed bliver os fortalt og da ikke anstændigt det, som kaldes det, at vi ikke modtager Guds Raade forgiaves. Naar de Paulus siger: Vi formåner Ober, at I ikke forgiaves man have modtaget Guds Raade, som formåner han ikke alene, at vi skulle modtage den tilbudte Raade, men forholder os ogsaa tillige det kammerlige og lovlige i at forlænge den guddommelige Raade. Gud er kammerligere end at Skaberen. (for lobe efter sin forberedte Skabning og tilbode ham Fred, men den urolige og ugudelige Zunder vil endda ikke tage imod den! Gud er forlygtende, end naar man forgiaves har modtaget saadan Raade?)

Hjertener anstændigt et Hilsensbrev om Guds frie Raade af Profeten Esajas, hos hvem Gud selv raader: I den behagelige Tid behøver jeg dig, og paa Aarens Dag kælper jeg dig. (Es. 49, 8). Derfor lover Gud sit betingede Raad en Aarens Tid, hvori han vil blæse det efter dens Dufte og Begjæring. Dette henfører Apostelen til det nye Testaments Tid og tilsiger: Sel nu er en behagelig Tid, se! nu er Aarens Dag. Evangeliet bringer os til os selv, efter Hjertet, en bitter Tid. Den, som ret forstår den, vil finde bitterhed nok deri; thi den forstærker Hjertet af dens Bølge. Men efter Raaden er det ret en Raadetid, det er en Tid fuld af

Raade og Gode af Behag og Fred. Guds Bredde bliver til, og derimod har Gud lyst til at give Mennesket Raad. Vi er forlygtede om ikke alene at Gud er os naadig, men ogsaa, at han hjælper os og berber os til sin Raade i Aarens Tid.

Foragt ikke Raaden.

Det er en behagelig Tid, som man med et Tak havde modtaget, medens det derimod er en Kammerlig og fattig Tid at forlænge Raaden Raadet. Thi Guds Ord er som Regn og Solen, det vandrer omkring; bliver det fra Jerusalems ikke sigtet, som kaldes det let af Hjertet. Jo mindre man agter det, desto mere lader det. Givlen Jordbær er saa liden, at den efter en stor Tids behøver sin Ager, naar det kommer en frugtbringende Regn, eller at den i Gødens Tid efter langvarigt Regn forlænger en Solstid. Vi har da her med alle Raader til sig selv, som Raader, og det er langt sigtere end Regnet. Derfor siger Paulus: Forlænge i det den Stand, I har Valer, at I ikke forlygte med Ober. Og Paulus siger: Se til, at I ikke forgiaves man have modtaget Guds Raade.

(I Hæfte og dels bearbejdet efter Bistemann).

Talsten.

I Forbindelse med Anæsthesi har man de Perioder, der har givet de to for omtalte Søndags Raad af Søndagsform og Søndagsform. Men Indvirkningen selv er forlygtende. Guds Raad regner Guds Raad under det gamle Testaments af den nye i den hollandske Udvikling, og der efter mere vendt tilbage til den hellige Skrift, til Jerusalem. Deri kan man et Billede eller en Tids paa det gamle folks Udvikling fra det hollandske Fædreland under det hele Jordens, hvorefter ogsaa vi vende tilbage til et Jerusalem, nemlig det hollandske Jerusalem. Som de gamle Raader kaldes. Sebr. 12, 10. Naar 21, 2, 10. Til Minde om den 70 Raad indvirkende man i Raadene en

Periode paa 70 Dage. For at vi i den sidste minde om hele det hollandske Raad Tid, i hvilken vi er fremmede for det hollandske Jerusalem. Den er derfor sat i Raadene for at vi ved at afholde os fra Jordens og ved at lægge Vind paa Udvikling og gode Overvejelser, kunne vise, hvorledes vi her leve paa hele Raadet, vi som efter vor Tids ved Synden gjer os fremmede for det hollandske Jerusalem.

Denne Periode af 70 Dage eller Søndagsformperioden regnes fra Søndag for Raad, den kaldes hvide Søndag 10 Uger tilbage, og begynder kaldes med de Søndag for Raad, som derfor har Raad Søndagsform. Alle denne Tid havde i den gamle Tid nogen Karakter af en Raad, nemlig den Gudsform og Maria in Gødens og Søndagsform alle denne Tid ikke sigtet. Den første kaldes; den sidste kaldes med en stor Raad.

Denne Tid kan man formode at en mere end Raad har indvirket deri. Raadene kaldes nemlig tre Dage fra Raad. Det de gamle hollandske Søndag, Søndag eller Søndag. Da de kaldes kan alle tre Dage om Ugen, nemlig de, for at man Tallet 40, fæste sigten 10 Uger eller begynde med den 9de Søndag for Raad, og Raad har endnu hos dem en større Udvikling end hos Romerne. (Mere)

Pibelen's Svoldnesbrev.

(Kortl. fra for. Nr.)

Men hvad hjælper det altsammen? Den, som ikke vil tro, kan tilstoppe sine og Fens; hos ham hjælper intet Ord, intet Raad, selv om jeg vilde kalde enden et Dufte Raad, som den gamle og nye Tid, lig: med til den grundvorte Tids. Hvor derimod Raaden kan saa en Tids, som den frader Behag i, der tager den ender Gudsform til Indvirkning. Sandheden er det en engang hos de Mennesker, der offer Raad, men ikke sigtet.

Endnu der endnu er en Gudsform af Søndagsform i dig. — da synes det dog allerede denne forste Opregning af store Raad at maatte være en alvorlig Raad om, at

du dog ikke i forfærdelig Vetsindighed fremmer med i dette Skraal fra moderne, overflodige, lausbundede Haldnæmde, som gjør sig brode paa Afsæer, Vin- og Mjuse eller i andre Seiffaber, hvor man lader Aanden slufnes i Sjædet, og dog alligevel ikke taler om andet end Mand og Dandelse.

Godt naturligt de fem Mosebøger angaar, saa maa enhver, som vil se indrymme, at de bærer Sandhedens umiskjendelige Stempel. Af det meget, som her kunde anføres, vil jeg kun i Maanedelighed erindre om dette: De Vantro, som paastaar, at de fem Mosebøger kun indeholde Eventyr, maa hjælpe sig paa den Maade, at de enten sige: Moses har ikke skrevet disse Eventyr, men de er pludselig opstaaede meget senere, og saa har man indbildt det jødiske Folk, at de vare skreene af ham, eller: Moses har virkelig skrevet alt, men hvad han har skrevet er lutter Bøgn, som han har bundet Folket paa Vermet. Et tredje Alternativ gives ikke.

Lad os nu tænke os det første Tilfælde. Moses skal altsaa slet ikke selv have forfattet disse Skrifter. Langt senere skal en eller anden sja Bedrager have sammendraget dem, saa traadt frem og roabt: Se her, I Jæder! Denne Bog har Moses skrevet engang. Erer du virkelig, at det er gif an? Tænk dog paa, hvad der staar i disse fem Bøger! Der staar fortalt om Josuets Folks Aarngifter, Kræfter og Grobringere, om deres sidste Fædre og deres Slægtner. Fremdeles er der oplægnet en Lov, I denne Lov er Grundførne fastsatte for hver Stamme; der er givet nøiagtige Regler for Cleendom og Gaandtering. Hvorledes kunde en saadan Bedrager indbilde Værnene, at deres Fædre havde hørt denne Lov lige fra Moses af, at de stedse havde rettet sig efter den, naar de aldeles ikke havde hørt noget herom fra deres Fædre? Hvorledes kunde han have bedraget et helt Folk, hvor det gjaldt Forskrifter, ved hvilke deres Domstole var oprettede og ordnede, deres Grundier og Cleidomme bestemte, deres Slægtregistre fastsatte, at hvilke alle deres Rettigheder blev afledede?

Fremdeles: Vi vide, hvor nødig et Samfund lader sig paabinde store Afgifter. Skulde da vel et Folk af en Bedrager være bragt til at underkaste sig en Vobog, der mere end en Gang fordrede en Tiendel af deres Indkomster? Hvor meget udgjorde ikke Udgifterne til de foreskrevne Ofringer? Regner man alt sammen, udgjorde det kanske en Sjerdedel af alle Indkomster. Fremdeles: I denne Bog var bestemt, at de døve hørende var ikke skulde saa, men over-

lade, hvad deres Markter da var, til de Fremmede. Enfer og Faderløse Paa deres lange Felttider maatte de ikke arbejde. De skulde ikke høste alt paa Markterne, men lode endel staa til de Fattige; efterglemte Hornog skulde ikke høstes, Ojestræet skulde ikke røstes to Gange, paa Vinbjergene skulde de ikke holde Efterbøst osv. Endvidere tillod denne Bog dem ingen uanstændige Fornøielse, men paalagde dem, hvad det naturlige Menneske slet ikke fandt Behag i. En Mængde Straffe, Trudsel, og Forbandede var slængede ud over Folket. Og en saadan Bog skulde en Bedrager ha skrevet? En dummere Strøg kunde han ikke have spillet sig selv, end at opstaae en saadan Bog. Men endnu mere: En saadan Bog skulde en hel Nation lade sig paakjøre af en Bedrager med disse Ord:

„Dette er den Vobog, som Moses engang skrev, som I er skyldige at adlyde, som I ogsaa hidtil har adlydt“, naar den slet ikke havde stammet fra Moses? Snarere skulde vel alle have roabt: Gaa din Vel med disse strenge Love og bløse oplygte Historier. Disse Love have aldrig hørt Skyldighed hos os, og om disse Historier have vi intet hørt av vore Fædre. Kort, et saadant bedragerisk Voksverk skulde aldrig have fundet Indgang. Fortl.

Frafalden, men ikke fortabt.

Fortl. fra forrige Nr.

Sjette Kapitel.

Paa en saa naturlig og fordringsløs Maade havde Clement indtaget de oftdøde Forældres Plads, at saavel han som alle i Familien ansaa det for noget, der faldt af sig selv, at han skulde leve udelukkende for Familien, og Familien ikke vise ham nogen anden Gjengjæld end at modtage hans Omsorg, stole paa den, og trives ved den.

At Clement skulde drage Omsorg for alle de andre, og at alle andre skulde drage Omsorg for Valerian, forekom enhver at være den naturlige og uomstøttelige Tingenes Orden. Gjennem Clement holdtes Massineriet i deres Hjem med det temmelig udstrakte Jordgods stadig gaende, men alene Valerian levede og haabede Familien, fattede i Forbindelse med Verden og Kirken, slette Vibrationerne i Verden og Kirken gjennemføre Omsættet. Og Verden paa hin Tid var en Verden fuld af Efterdømminger fra en forbigaaende Tid, hvis Former den efterlignede, medens den ubevidst beherstedes af en ganske an-

den Mand. Det var ikke saa meget en spottende, selvtilfreds Verden, med hvilken Valerian kom i Berørelse og undertiden stolte, som en efterlignende, urolig, rastløs, søgende Verden; en Verden, som søgte Fred i gamle Mysterier og andre religiøse Skikke, eller som kunstig forbanded, hvad der i de forskjellige Religioner syntes mindst ufornelige med Sinag og Moral; som søgte Fred og under tiden troede at have fundet Fred, indtil en eller anden virkelig Storm kom, der viste, at den kunstige Religion ikke var en skippe at bygge paa, men kun et tomt Gjeglebillode, — en uløselig, af Statter betonet, usikker, overdoelig, forarmet Verden, som valgte sig Guder, som den valgte sig en Keiser, og havde ligesaa liden Kjærlighed og Tillid til disse som til hine.

Efter sin Tale blev Valerian udnævnt til et Embede under Profonsulen, hvilket bragte ham ind i forskjellige Forhold. En Dag kunde han bringe hjem Efterretningen om en eller anden skamerat, som var bleven indviet i Mithradurteisen eller i de egyptiske Mysterier; en anden Dag om en eller anden uskyldig Familie, som ved Magiens Hjælp havde paakaldt de Høvedes Rander og modtaget et Glimt af et Uds eller et Blotke flussides.

I denne sønderpillede Verden var der dog alligevel to Embeder; Rom's Embed, tilhøveladende endnu herl, men hemmelig undermineret i utallige Retninger; og Kirken's Embed, tilhøveladende truet fra forskjellige Kanter, men ikke bestemtindre bestemt til at overleve Rom og Verden, fordi den havde sit fælles Liv i den eneste levende Herre og Gud.

Og dog handlede de Efterretninger fra Kirken, som Valerian bragte med sig hjem, hyppigere om Splittelse og indre Strid end om Seier; thi den urolige, gjærende Tidsoand ytrede sig indenfor Kirken, saavel som i Verden.

Valerian havde den for varmjertede Naturer saa almindelige, men ogsaa farlige Egenkab: en altfor stor Modtagelighed for andres Paavirkning og en ærbødig Tillid til andres Mening; dertil en ødel Utilbøielighed til at dømme og en varm og ødel Utilbøielighed til at høre, hvad de Tante havde at sige til sit Forfar. Han havde en Kammerat, en Kollega, i Profonsulatets Tjeneste, Priscus, som i den senere Tid var begyndt ofte at komme i deres Hus og derved isolere, tænkte Viola, de hyggelige Samtaler med hendes Brøder, der var bleven hendes Liv og Glæde, — en Mand, hvis raske, skarpe, om end overfladiske Bedømmelse af enhver Ting i Kirken og i Verden gjorde Va-

lerian endnu mere tilbøielig til selvstandig Kritik.

Priscus havde som Valerian stor Blæde af at studere andre Folks Mening, dog ingenlunde som denne i den Hensigt at udvide og modificere sine egne, men simpelthen som et Bidrag til sin Samling af aandelige Karikter.

Han frydede sig ved at fornørlige Bedstemoderen med Veretningen om den spekulative Gnosticismes*) nyeste spidefiendige Værefatninger i Alexandria, eller fanatiske Montanistens Udskjelser i Frugien, og havde ikke den ringeste Paasjællighed for at bestemme begges aandelige Tilstand; han rystede betænkelig paa Hovedet over Origenes's Sløvhed i Verden og udstogede foragtelig Vandstraalen mod hin stakkels frøgisse Profetinde, som — da mange var fløget for Forsøgelse, klodrede med blødende Fødder over de fædaste Bjergtoppe for at bringe aandelig Hjælp (paa en mod Kirken's Former itridende Maade) til de forladte Kristne mellem Bjergene.

De forskellige Hættene betragtedes af Priscus som Skodedyr, opbevarede for at jages. Han syntes om at hende deres Tilholdsteder, saa han naarløst kunde have dem paa rede Haand til en aandelig Jagt.

For Valerian var det aldrig muligt at forglemme, at disse Hættene vare Mand og Kvinder og i en vis Forstand Kristne, og han søgte sig derfor altid tilknyttet til at udskille den menneskelige Felttagelse eller vise hvorledes endog den guddommelige Sandhed, maaske overført af andre, ved ensidig Betonning bliver til Hættene. I den For-Nicæenske Tid kunde jo ogsaa endnu upaatulle Hættener og derfor ogsaa Sympathien for disse findes hos de mest Orthodoxe.

Paa Valerian og Viola gjorde disse Priscus's Bistter intet Velgjørende Indtryk. Men deres Bedstemoder ansaa ham for en meget oplyst ung Mand; han kendte til alt, fra de romeriske Gules Historie, hvortil hun havde hørt, til de nyeste Gnostikens sidste Grauskringer, og hun syntes om at sammenligne disse sidste Dages tomme Talemonder med de virkelige Ofre i hendes Ungdom.

Ogsaa hos Clement stod Priscus i en vis Gunst. Valerian var altfor optaget af alvorligere Ting til at være en god, overfladisk Ryhedstræmmer, og Priscus's rolige Slædren bragte en hel Del af Dagens Ryheder til den rolige Gaard.

*) Gnostikerne var Religionsphilosofier, som gjorde sig til af deres formentlige hemmelige Kundskaber og Raabninger.

Og Clement, der altid var villig til at anfæ andre for sine Overmand, sølte sig meget imponeret af sin Gæstes udstrakte Hænder, og de romeriske Korslaender, Provinzens Politikk og Forbærernes frænde Stilling paa Verdens og Dødens Grundter og ansaa ham i det Hæle laget for langt kundskabsrigere end han i Virkeligheden var.

Priscus havde ogsaa talt til Clement om et Egteløb med hans Søster Viola, og Udgiften til en Forbindelse med en Mand i god Stilling i Kirken og Verden og i Nærheden af hendes nuværende Hjem var ikke en Ting, der letindig kunde oversees.

Egteløbet var — som noget der faldt af sig selv — et Familienarrangement, og Clement indtog Familienfaderens Stilling; og skjønt han vistnok ikke vilde undlade at ta Hensyn til sin Søsters Laster besad han dog en høi Grad af Udholdenhed til at sætte igjennem, hvad han havde foretaget sig, og en urolig Tilid til sin egen Overbevisning med Hensyn til Familienanliggender, der gjorde det til et Slog Opvæ med en Naturlov at modstaae sig hans Villie.

God Clement og Bedstmoderen havde bifaldt, havde det hittil ikke faldt nogen at gøre nogen Indvendinger imod.

Søgenes Stilling var saaledes bleven frænde for Viola, til en Aften da Priscus tog en Tur over Siendommen med Clement. Uvigtelig for at behage den unge Gier havde han paa denne Tur været forskjellige overlegne Bemærkninger om Dørlængen af Bindruer og Figen, der overbevidte Clement om, at hovedsageligt han elers forlod, forlod han ialfald ikke Dørlængen af Bindruer og Figen; og da denne Opdagelse faldt en Slagge over hans Alvidenhed i Almindelighed, begyndte Clement at lægge mindre Vægt paa hans Mening om det romeriske Hæge og at ane hule Steder andetsteds ogsaa.

Aftenens Slutning var ikke mindre ubelig for Priscus med Hensyn til Bedstmoderen.

Da han havde en ubestemt Formodning om, at han just ikke havde afsluttet ved sine Bemærkninger om Agerdørlængen, vendte han, ved sin Tilbagekomst til Huset, tilbage til sit eget Hætt: Kirken i Karthago, og vedde nogle fristte Udtalelser om Tertullian og Montanisternes, deres sneverstante Afkælelse, samt deres dristige Opvæ mod Piskovens Autoritet, da han heri gjorde tiller Regning paa den statelige, gamle Romerindes Bifald.

Men til sin Overraskelse fandt han sig tilfældt sig overfor en helig, Erindring, paa hvilken hans Indledning

dissekrerende Hætt ikke for et Øieblik vilde taales.

(Fortf.)

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Frelser's Kirke, 3 og 17de Gade Syd. Søndag paa Engelsk kl. 11. Aftenlang paa Norsk kl. 8. Norsk Gudstjeneste i Kapellet paa Østtiden kl. 3.

Kvindeforeningen vil den 4. Mars fervere Aftenmad i Kirken's Forsamlingslokale fra kl. 5:30 udover Aftenen. Der vil blive serveret nogle norske Retter saavel som amerikanske, franske og japanske. Pacific Lutheran Academies Orkester under Prof. Drottnings dygtige Ledelse vil underholde Forsamlingen med sit vakre Spil.

Pastor A. C. White fra Silvertown, afslagde et venligt Besøg i Prestegaarden denne Uge. Ligeledes O. R. Lee fra Fir, Slagit County, Wash. Mr. Lee er nu sine ca. 83 Aar, men lige frisk og rørlig. Hans Kællie Lee og Broderen Peter var ogsaa blandt de Besøgende.

Mr. A. F. Præse fra Bellingham var ligeledes blandt dem der nylig afslagde Besøg i Prestegaarden.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste Søndag Aften kl. 7:30.

Best Tacoma.

Gudstjeneste kl. 11 Form. hos W. Rafnes, 1601 Cheyenne St. Præst for Vardon prædiker.

Dockton, Wash.

Gudstjeneste i Skolehuset Søndag kl. 1 Eftermiddag.

Seattle (Ballard).

Hvæles Aften-gudstjeneste holdes af D. J. R.'s og Synodens Menigheder i Ballard hver Onsdag Aften kl. 8:15 i de to kirker.

Overtraffet blev Pastor Bergesen, da han kom hjem fra Pushestad forleden Aften og fandt Kammeret fuldt af Menighedsfolk og en Del andre Bøener, som ved Dr. Christensen, overtraffe Prestefamilien en stor Gabe

Mrs. Jacob Nissen døde 21de og

jordebes fra Zionskirken 23de. Hun blev over 77 Aar og overlevede af Mand, to Brødre, 6 Søner, 13 Børnebørn og 3 Børnebørnebørn. Hun kom til N. S. i 1871 og boede 25 Aar i Seattle. 3 to Aar laa hun tilfængd; men hun laget aldrig for andet end sin egen Utaalmodighed, mens hun foretom alle andre et Høuster paa Laalmod. 3 9 Aar var hun blind; men Troens og Haabets Gie vendtes opad, saa hun taftet Gud for Frelse, og Haabets Gie stuede alt flo-rere fremad til Forløsningen.

Spokane, Wash.

Fretdag Aften den 20de Febr. havde Kvindeforeningen af Synodalkirken i Spokane en vellykket Søndag Supper i Kirken's Underetage. Alle blev rigelig bevertet med de gode norske Sager som fandtes i Overflod, og man gik hjem vel tilfreds med Ud-faldet; og Musik blev skaffet tilbeie af en admerket Sazaphone Orkester.

Søndag Eftermiddag, den 23de Februar, blev Mrs. C. A. Nelson, en af Menighedens og Kvindeforeningens Medlemmer, begravet fra Kirken her under stor Deltagelse. Mrs. Nelson døde efterat ha liggelt tilfængd i omtrent to Uger. Hun har været mer eller mindre daarlig i flere Aar men i den senere Tid begyndte hendes Kræfter at tage af indtil hun tilslut døde af Rammelse paa den høire Side og en Svulst paa Hjernen. Aldede blev 53 Aar gammel og efterlo-der sig sin Mand som ogsaa har lig-gelt i næsten hele Vinter, og en Datter, som bor i Winnepolis, Minn.

G. A. P.

Teller, Alaska.

10de Decemher, 1913.

Dr. Redaktør!

Det nordlige Alaskas egentlige Karstid, Nordpolspustens Karstid er nu kommen og Vinterrutinen ved Missionen sat. Den 1ste Oktobed begyndte Skolekolen med 14 Skolebørn nu er Antallet steget til 19. Børn, der lever ved Missionen 7. Naameder af Horet, og saar Kvist og Klæder under Skoletiden. Skindklæder og Sko maas Forældrene skaffe dem. Dertil kommer 8 der er optagne ved Hjem-met hvortil 4 gaar paa Skolen.

Dagsordenen er følgende: Kl. 6 om Morgenen staar Far sig op og gjer Tid op i Dørene, og naar det er blevet lidt varmt ringes Kl. 7. Saa Gudarbejde for Vigerne, og Gutterne ordner sit Soveværelse, bær-ter ud Aften, bær ind Aul og Høf-

ter 30 til Vand indtil Skoletiden. Kl. 9. Over har sit bestemte Ar-bejde at udføre. Skolen varer til kl. 3 Eftm. og saa Vegetid til Kl. 4. Derpaa kommer Løpping, Strøgning, Strikking osv. kl. Aftenmad, Gutterne er ogsaa med at lappe og strikke. Fra Kl. 7 til 8 er Religiønsundervisning. 3 Vinter gjen-nemgaes Antefikonen og Bibelhisto-rien, denne Time sluttes med An-dagt, og Sengeniden er inde for Børnene midtogen 7 af de ældste der er oppe til Kl. 9. Paa Bøifedag er man oppe Kl. 3, og da der er mange Hænder er man almindelig hardig til Kl. 9. Da Dagslyset nu er trængt af sig om Morgenen og gaar tidlig til Hølle gjøres noget af dette Arbejde ved Lampelyst. Væs-pen maas lændes Kl. 3 om Efter-middagen, og ved Juletid Kl. 3 om halv tre. 3 de sidste Uger har jeg i Prædikener gennemgaet den første Part i Antefikonen og agter at holde ved i den Retning indtil de 5 Parter er gennemgaet.

Den 23de November jattes under temmelig tung Nordpolspust Skurken med Mary's Jagoo for at besøge vore Folk der. Som Besørgningsinddel tjente 10 Hunde og paa lidt over 2 Timer var vi ved Bunden af Grantley Harbor, hvor vi overnattet hos "The old man," den ældste og min-streffe Eskimo paa disse Kanter. Saaatte om Morgenen ved den første Dagsdæmring paa Jorden igen over et høit mod Øiden høinende Høide-drag. Hvor Sneen laa ganske lød, og dyb, med kun et enkelt Skædespor at vise Vej, og da nogle af Hundene var unge og Præsten tung saa nu gif det ikke saa jort. Oppe paa Øiden pustet det jelskørl og den løse Sne var i stærkt Opvæ. De jansu Bøug vidste ikke hvad de skulde finde paa, og for at finde Ly smat de ind i Haa-rene paa Hovedhøften kl. Lidet Behag for Kinder og Kæse; nogle var end-og saa uretfæ af de høite at opslaa Paulum i Kæleborene. Kl. 10 var vi paa Ah-ge-o-puk Floen, 11 Kl. fra "The old man" og nu gif det stragende nedover paa Sne; men var ogsaa snart ude for noget, der kunde høvt et koldt Bad tilføge; men kun sendte en Kuldeføge nedad Ruggen. Bedst som det var sprang de 4 agter-ste Hunde paa den ene Side paa løse Skinstykker og den ene Klæ af Slæden ogsaa. Det første Hundespand og alle paa den anden Side gif ikke igjennem Sne og Jorden var saa god, at vi var over næsten for vi vandset Jaren. Om en halv Time var de 4 Kl. til en for nogle Aar siden ganske stor Eskimobu tilføgelagt. Nu er der kun to Høle beboede. (Et af

(Fortf. paa Side 8.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash. under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor D. J. Ordal.
919 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maas henvendes til Pastor D. J. Ordal.

Bladet koster

År Karet \$ 7.00
3 Måned til Canada 1.00
3 Måned til Norge 1.00

Adresser: Portland, Washington.

Betalning for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Købebeholdninger til Herald maas sendes løst i Ugen at de rækker dertil senere i Ugen. Købebeholdninger som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt, og derfor ikke Datoen paa Adresselappen er forkert bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maas vente to Uger paa—

Adressforandring, Skiftering paa den "røde Linje" og Begjæring om at stanse Bladet.

Ligeledes tager det to Uger læsning om en Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges behøves at opgives ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforståelse og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kvittering i Hvert Aar.

Kjære Læser.

Du kan gjøre os og dine Naboer en stor Tjeneste ved at lase dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Smaaforestillinger og korte kirkelige Nyheder fra vore Menigheder og Indremissionsfeltet i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vor Synod i Seattle, Smaasynodien i San Francisco, Barnheimet i Portland og Alderdomshjemmet i Stanwood, samt Skoleamt fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Sina. Vore Mis-

sionærer i Sina har lovet at fribeholdt for Pacific Herald.

Følgelig disse Sænder, at Bladet koster kun 75 Cents i de nævnte Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Fugt Sound Pretekonferens.

Fugt Sound Pretekonferens møder i Portland fra 22de Juni til 2 Eftermiddag til 26de M. 12. Alle Søndagsskolebørn er velkomne og indbydes hermed til Deltagelse. Dette besynderligt allerede nu for at man kan indrette sit Arbejde dertil.

V. E. Bergesen   V. Rosmusen
Normand   Sekretær

Merst.

Vi maas alle bede om, at hvis der er nogen Mentshed eller Sanger, som ser sig stans til at indbyde Sangerne til det næstkomende Sangerstævne, at de jaareit mulig indsender Indbydelsen til Hædretagende.

Rev. Wm. D. Vase,
Pellingham, Wash.

Stor Fejs i Portland.

Byrettsforvalterens var en stor del af den sidste Aars. Mange tidligere Elever var tilstede, og blandt dem flere, som var her, da Skolen begyndte, 19 Aar tilbage. To af de oprindelige Indrettere var ogsaa tilstede nemlig Prof. B. Carlstad og C. W. Storvick Sr.

Eftermiddagens tilbragtes paa den mest gemmelige Maade. Der var mange gamle Venner at hilse paa og mange nye at bli bekendt med. Desuden maatte de tilfældige se paa gamle Tæmter og prøve endog om de Mester, de satte i sine Skoledage endnu stod der. Alle de gamle Elever, som ikke havde været her de sidste 19 Aar maatte naturligvis bese det nye Gymnasiumslokale. Ja, det var andet Slag det mente de end det de havde, da de gik her, men de havde ogsaa Minder fra sin Skoletid alligevel og vilde ikke paa nogen Maade misunde de nuværende Elever de Fordele de nu har.

Da det led mod Aften blev samledes Følgen i Gymnasiumslokalet, hvor en Høstet Voks Komp. foretog. De tidligere Elever havde fulgt sig sammen og valgt af sin Vilje som Mand til at hævde for sig. Disse afbrødte de nuværende Elever til at hilse en lignende Sturte i Norden. Dette blev naturligvis gjort, og saa begyndte Sagnet, som deltes i at det ene Parti prøvede af alle Stræber at falde en Værd med Vælt fuldt Vold op i en Skur, som hang paa den

vestre Ende af Gymnasiumslokalet medens de andre søgte at falde den op i en lignende Skur i den østre Ende. Smidige, lette, behændige, og altid færdige til at følge sin Kæmpes mindste Blik benyttede de kraftige Stikkelser sig frem og tilbage over Gulvet, snart til Angreb, snart til Forsvar. Det som det var til en sat i Volden og tog ligte paa Skurden i den østre Ende men netop i det Øjeblik, som han var i færd med at sende den af Gaarde, var en af Modstanderne paa Pladsen og gav den et Toff og sendte den i den modsatte Retning, hvor en af hans Allerede til sat paa den og søgte med stærke Skundsamhed at faa den op i Skurven paa den vestre Ende. Men dette var lettere tænkt end gjort. Han sloget godt og faldet godt, men lærend Volden naaede til Maal, gjorde en af Modstanderne et værdigt Hop og med et kraftigt Slag sendt den lige op i Hænderne paa en af sine Kampfæller, som med Loues Hurtighed faldede den op i Skurven idet et Seiersskål østled fra de ældre Elevers Rækker, der med Sjændermine og lærende Jureceje havde fulgt Kampens Gang. Men medens disse ved Seieren, possede de andre til End, til atter sat paa Volden og afsted har det i det vildeste Høb mod den vestre Ende, men i Skurven vendte de imod hinanden og faldt under Hæernes Værelser og Opmantringsmaal saa længe de var paa Gulvet. Og lærend de vel var kommet paa Benene efter sit Nederlag, kængede de andre det bedre Lidet, sendte Volden frem og tilbage imellem sig indtil de endelig fik Anledning til at falde den op mod Skurven. Den trof Skurden, vippede frem og tilbage en Stund og rullede saa under de nuværende Elevers stormende Pegering ned i Skurven. Paa denne Maade fortsattes Kampen med en kort Sollelid i hele 40 Minutter. Da Lidet var omme, blev det opløst, at Skolens nuværende Elever havde vundet med Oms, idet de havde 37 "points" mod de andres 26. Denne Oplysning modtoges med stormende Jubel fra begge Sider, thi naar alt kommer til alt, saa var det ikke saa meget om at gjere for nogen af Siderne at se Modstanderne tage sam at se alle spille saa det havde Vag, og det var alle enige i, at de havde gjort.

Saa kom Bankeiten i Selskabet, hvor der var Plads for 300 Gæster. Der grupperede man sig snart efter Karollaster snart efter andre Genstande, og snart var den 140 Fod lange Sal paa det nærmeste fuldt. I Midten var Plads for Orkester. De Forberedelse var læst traadte Opvar-

tere og Opvarterter ind med den ene velsmagende Ret efter den anden. Orkesteret spillede flere Nummere, Miss Missens Domestiet og Prof. Heideburg sang og alle holdte vel-fortjent Bisald. Talet blev ogsaa holdt mellem Hæretningerne. Prof. Dong lugerede som Taalmoder og spillede Voksningstelegrammer og Skrivelser. Fra vore Gutter ved Luther College, som denne Aften var samlede hos Prof. og Mrs. Sperati i Anledning af vor Sjønsforenings fest indløb et langt Telegram som ogsaa indbefattede en Bille fra Prof. og Mrs. O. A. Ungelstad og Miss Ella Tuete i Chicago. Telegrammet var underskrevet af Prof. og Mrs. Sperati, W. Haafestad, Edwin Ungelstad, Vars Roming, Oliver Carlstad og Mr. Kelson.

Et postende Brev sendtes til disse flere Sænder. En Bille fra Gunnar Nordgaard, som i snart et Par Aar har liget paa det svenske Høstet i Seattle, blev opløst og en Samle paa tre bestaaende af Vase Rantzen, W. D. Norde og Elizabeth Barfen udvænt til at besøge ham og bringe de forsamledes Bille. Pastor Carlstad talte om Joder og Søn og fremholdt, at en Joder i Behandlingen af sin Søn altid maas betænke, at den er en Bille af den gamle Stadde." Pastor D. J. Ordal, hvis Gutter er en af Akademiets første Studenter, holdt en anslående Tale om Panama-Kanalen og V. L. W. og paapegte, hvor vigtigt det var, under den store Tilstrømning af Jod, som vil finde Sted naar Kanalen naabes, at have Skoler, som kan lade i de rette Spor. Prof. Hagenets, der i sin Tid var Lærer ved Akademiet, talte om "vort Land" Tale-reu holdt sig ikke strengt til sit Tema, men talte om alle mulige Ting og var ufare morsom. Henry Sjørensen talte om vore mange traværende Venner og foreslog Afslut at sende en Bille per Kabelgram til vore Missionærer i Sina. En Sollelid paa omtrent \$13.00 optoges til dette Plemed. Følgende Telegram sendtes: "God speed your work.—Roman."

Mr. E. B. Hall fra Seattle blev opfordret til at tale om Luther College. Han paapegte, at et fremtrædende Trak ved Elever fra Luther College er deres Loyaltet og at dette ogsaa var Karakteristisk for Elever fra Pacific Lutheran Academy. Han paapegte tillige, at den Pegering som finder til Udval i Gutterne og Seiersskål ved akademiske Prøver er et Udslag af Loyaltet Ugenverter Institutionen, og at de mange nationale Ved, som fra Tid til anden udvaldes under Bøfetsball spillet i Aften havde en dybere Betydning end mange af de ældre anede.

Prof. Xavier lodde et godt Ord ind for vore Musikere, som havde gjort saa meget til at forstærke Østen. Skolens Bestyrelse talte dernæst nogen Ord tilslut, og Aften sluttedes med Afspilningen af „Brude Gød fram tohem all Messings flow.“

Den næste Morgen spillede Musikforlaget Salmonsenslader fra Akademikens Toara uedens festlige Skoler togde mod Kirken. Vel og mildt larede de frostige Toner paa den vuggende Vind ud over Taler og ind mellem de mørke Oraner og brummede Stæder til Andagt. Past. V. Rasmussen, som havde lovet at prædike, var paa Grund af Sygdom hindret fra at komme, og Menighedens Præst fortrædte. Bort stinkte Kirketorngang, og Prof. Neecoburg hente som Selofft.

Morgen tre samledes man i Skolens Auditorium for at lytte til den store norske Koncert. Den identisk var Omskiftet i Oienførelingsfestlighederne.

I denne Koncert tog alle musikalske Arter og Skolen Del. Musikforlaget, Orkestret, Mandkorset, Damskorset og det store blandede Kor, alle under Prof. Drotningens ledelse, udgjorde flere Stykker fort og hyltede vellykket Stald og maatte give De Capo Nummere. Og det var ikke mindre Støtten de spillet og sang heller. Saaledes sang det store Kor Donizetti's Italia og Bernbenjes Imidlertid Vells, Orkestret spillede Stykker af Brahms og Gounod, Damskorset sang Strauss' „The Blue Danube“ og Musikforlaget Berlioz's Requiem og Camille Coverture, The Bridal Rose. Prof. Bull, lærer i Klavispil ved Skolen spillede med sin vanlige Færdighed og maatte frem igjennem Gang paa Gang. Fire Elever fra Pianos Afdelingen spillede med stor Færdighed og Præcision Suppes Poet and Peasant og Miss Theodora Wilson var dygtige Bererinde i Pianospil spillede med fælden Fortsaette Gøstfælsk Prædmons d'Amour. Som De Capo Nummer spillede hun en Winnet komponeret af sin gamle Lærer i Pianospil Prof. Seebach.

Under en liden Pause i Programmet benyttede Prof. Song Kuleddingen til at lade de Lærebøgerne for udvælt Interesse. Han fremholdt tillige at Skolen paa samme Tid, som den søger at bringe sine Elever udførelse af de hellige Bøger og at gøre dem færdige til et praktisk Børn, ogsaa havde sat sig som Opgave at spille det den Sagen for det skønne i Udvælt; Han mente at Skolen nu havde bedst Betænkelse for at kunne møde sit Maal i denne Hensende end nogen Gang tidligere. Her paa Grund

af de større Lærebøger i denne Øren af Undervisningen og det prægtige Auditorium Skolen nu har. Skolens Elever havde ogsaa udvælt her Interesse i denne Retning i det 190 af 181 Uaner var Medlemmer af Selskabet for Musikens Fremme.

De Skolens var umtrent fem var holden over men mange af Eleverne havde navnlig for at give sig led og ventede til den næste Dag.

Om de mange Besøgende skal vi fortælle nærmere i næste Nummer.

Beltalenhedens Hemmeligheder.

Foredrag af Statsminister William J. Bryan.

Tolerens Opgave.

Det er Tolerens Opgave at overbevise, og for at opnaa dette maa han lægge Vægten paa sit Thema og ikke paa sig selv. En har sagt, under Fremstillingen af Jætteskolen mellem Demosthenes og Cicero: „Naar Cicero talte, sagde Jætt: 'Hvor godt Cicero taler!' men naar Demosthenes talte, sagde Jætt: 'Vad es denge ud mod Phillip.'“ I Forhold til en Tolers Følelsesmæssige af sig selv og hans Gaaen helt op i den Sag kan et Tolers Maal for, hvort den til det Maal. Beltalenheden hvæver af sine Dæksler.

For det andet maa den effektive Taler være herre over sin Fremstilling. Sandheden maa fremstilles klart, saa den kan anbefale sig selv til alle, undtagen den som har en speciel Natfag til at forstaa den. Og de Rørded er Begrebets Sjæl, maa Toleren være istand til at trænge hammen en hel Maal i sin Ord. Den maa være epigrammatisk. Som Plu formet til Angler laar sin effektive Kraft foreget, saa maa Tansen saa sin Indflydelses Kraft uendelig foreget ved at formes i Ord og Meloder, som kan fange Hjerter og indgyde sig selv i Gufommelsen. Toleren maa være dygtig i billedlig Fremstilling. Han maa heller ikke tale over sine Tilhøreres Hoveder og dog maa hans Sprog aldrig være det almindelig dagligdags. Det maa være kraft i dets Simplicitet.

Bibelen som Hjælp til at opnaa Beltalenhedens Tone.

Den effektive Taler maa gjøre sitlig Brug af Bibelen's Sprog og Meloder taget fra den hellige Bog. Da Lincoln forberedte sig for sin Springfjeldtale, som han holdt i 1858, brugte han Timer for at lade sig de rene Ord, som kunde være et sandt og helt Udtryk for den Ide, som dominerede hans hele Sin, nemlig, at en Republik kan ikke bli dehaarende med Galdelen af sine Ind-

byggere i Remarker og den anden Galdelen Slaver. Endelig tog dette Bibeitied sig et Van gennem hans Tanke: „Et Guds helligt med sig selv kan ikke bestaa.“ Og han har ladet en enkelt Bibeitied ugrubede over en saadan Indflydelse som dette til Afslutning og Begjær af en magtig Spaltelse.

Troens Blæde i en Sag.

Abraham faldet af Gud gif ud fra sit Folk og sit Land for at grundlægge en Nation og en Religion. Som et Resultat af hans Tro skabtes et Folk, som i sit Bær og sine Betingelser ikke overgaars af noget andet Folk i Historien. Tro har ledet Pionererne gennem Fæleuen og tilslute Arkobe, og Tro har bragt andre til at følge i de helliges Spor for at lægge i vort Land Grundvolven til en Civilisation saa storlagen, at Verdenshistorien ikke fjender den større.

Du tror paa Skoleuddannelse og den Tro er Grundvolven til dine Studier. Du har Tro paa den Skole, du er en Elev af, og den Tro hylte dig hid. Dine Forældre og Børner har haft Tro paa, at du duer til noget, og derfor har de hjulpet dig ind i din nuværende Stilling. Jeg skal dele dette Thema i fire Dele og gjøre mine Bemærkninger der-efter.

For det første maa du ha Tro paa dig selv. Ikke sig, at du skal lade din Selvtillid udvælte sig til Egoisme, skat Egoisme er ikke den afslørteste Feil. Min Jæder plejede at sige, at en storhødet Mand kunde slaaes af til en vadsende Størelse, men en smaahjernet Mand var der intet Haad for. Derfor du blir for storhødet, er der nok af dem, som vil hjælpe dig til at reducere din Størhed, men er du for liden, kan ingen hjælpe dig. Du maa tro paa, at du kan udføre de Ting, du foresætter dig, ellers vil du ikke engang begynde paa dem. De, som mangler Tro, prøver ikke at opnaa noget og vil heller ikke opnaa noget. De stærke Trosmænd prøver endog det som synes umuligt og ved at forstaa paa det vilser de, hvad Mand med en ufojelig Tro er istand til at udrette.

Forberedelse er nødvendigt.

Men du kan ikke ha Tro paa dig selv, undtagen du ved, at du er forberedt for dit Arbejde. Derfor er det et svagt Begreb som kan umuligt ha den samme Tro paa sin talste Størse, som en Kilde har; og do fulst Kraft er nødvendig, er det forsvaerligt, at man stærker sit Begreb saa meget som muligt. Intellektuel Udvikling er ogsaa nødvendig og mer nødvendig nu, end den var før. Du kan nogle saa var i Betidelse af Skoleuddannelse, var Menigelen paa

dette Fortrin ikke saa talnesaldende. Nu ha saa mange af Sagsførere, Væger, Journalister og endog Forretningssmand er Skoleuddannede, som ingen være kjent med at gaa ind i nogen Udvikling uden den bedst mulige intellektuelle Forberedelse. Derfor du derfor sætter at ha Tro paa dig selv, maa du være forberedt paa at møde dine Konkurrenter paa lige Fod, og derfor du er forberedt, vil de snart forstaa og følge det saadansom du selv.

Et høit Maal er ogsaa en nødvendig Del af din Forberedelse. Du tjener intet paa at stille et lavt Maal op mod et høit. Derfor du gaar ud for at hævpe kun for et rent selvlit Maal, vil du snart lade Stammen gribe dig, naar du er i deres Nærberelse, som hævper for høie Maal og af noble Grunde.

Tro paa Menneskene.

For det andet kan Tro paa Menneskene. Var Skoleuddannelses store Feil er, at den ikke er tilstrækkelig sympatetisk. Den stiller sig over de hævpende Møster. Den er for ofte kold og kynisk. Det er bedre at ha Tillid til dine Medmennesker og bli kuffet nu og do end at vilse paa alle og lese ensom. Menneskeheden's Hjerte er sandt og Kærlighedens'sejlen er universal. Stol paa den; appøler til den; ligud ikke mod den. Jeg er hange for Bergens Plutokrat; jeg respekterer Verdens Plutokrati, men jeg tiller Gud for Gæsterne's Demokrati. Du maa elste, hvis du vil bli elsket. „De elskede ham, fordi han elskede dem saejt.“ Det er Anerkendelsen, som udsales over dem, som nogenmættige har arbeidet for hele Folkets Belfærd. Forbind dig selv i Sympathi med dine Medmennesker; færdig iblandt dem og lær dem at kjende, og du vil saa Tillid til dem, og de til dig. Derfor du er stærkere end andre, har et tyngre Væs. Derfor du er dygtigere end andre, vis dette ved at du er villig til at yde større Tjenester.

Tro paa dit Land.

For det tredje, derfor du skal bli istand til at udvære noget i dette Land, maa du ha Tro paa vor Regjeringsform; og alle Grunde taler for, at du har ha Tro paa den. Det er den bedste Regjeringsform nogen- sinde udtænkt af Mand, og dens Sød igjæver over hele Verden. Den er bedre, ikke fordi den er fuldstommen, men fordi den kan gøres saa fuldstommen, som Folket selv sætter at ha den. Den er en Folkets Regjering og den reflekterer Folkets Intelligens og Død. Tænkningen i dette Land gaar stedse mod en mer populær Regjeringsform, og hvert eneste

Forsøg, som har som sit Mål at bringe Vandskytningen i nærmere Berørelse med Folket, er sikkert paa endelig Veie. Ser Regjeringsform er god. Skald den et Demokrat, des- som du er en Demokrat, eller en Republik, derimod du er en Republikaner, men i begge Tilfælde hjælp til at gøre den til en Regjering af Folket, ved Folket og for Folket.

Religion en Nødvendighed.

Var det Herde, saa man ikke har de Tro paa sig selv, paa Herrens Herre og paa den Regjeringsform man lever under; men derfor du vil gjøre en stor Gjerning, saa du de Tro paa Gud. Skald mig ikke en Præst, thi jeg er kun en Vagtsmand; men jeg er ikke villig til at lade Præsterne usvovollere Kristendommens Velstand. Jeg taler ikke ud fra en Præsts Standpunkt, men fra det daglige Livs Erfaringer, naar jeg siger, at der er en stor Forskel mellem Livet som at leve til, at Menneffene refer dig, og Livet som at leve til, at Gud kan være tilfreds med dig. Gode Herre end den kristne Mand kan være, er der dog ingen, som ikke behøver den Støtte, som kommer fra Troen paa Gud og Troelsen af hans bestandige Nærvarrelse. — (Kongedømmets Ven.)

Ten saae Kærligheds.

Diafonen Aec var en venlig, kæk, trofast og barmhjertig Mand. Et uretligt, egenindigt og ærgjerrigt Menighedslem, som arbejdede meget paa at lade stand ligesom i Menigheden og lade paa at fordrive Præsten, døde en Dag paa ham.

Diafonen kom ind for at modtage den Bølgende. Efter en almindelig Giltten begyndte han at rive ned paa de religiøse Forholde, og spurgte om Gudsorden til at der ikke havde været nogen Bøffelse i de sidste Aar, til den Tæthed og det Skerte, som handlede over Menigheden. Diafonen kom ind for at modtage den Bølgende. Efter en almindelig Giltten begyndte han at rive ned paa de religiøse Forholde, og spurgte om Gudsorden til at der ikke havde været nogen Bøffelse i de sidste Aar, til den Tæthed og det Skerte, som handlede over Menigheden. Diafonen gav ham ikke Hrafs noget Svær, men efterat have læst sig lidt om Børdede han: „Jeg ved ikke!“

„Tror du da at Kirken og Samfundet arbejder, som de skulde, for at lade afhvæise Ondet, eller tror du, at Presten tilfulde forstaaer at budomme det Arbejdes Sjællighed, som er ham anbefalet?“

„Jeg ved ikke,“ var Diafonens Svær.

En Vinters Jaars i den Bølgende

des Dine, og det han tog mere Mod til sig og hvarde han:

„Tror du det Herre er nogen Børdede begyndt Mand og at hans Præstener endes for at være meget svovollige og gode?“

„Jeg tror ikke det,“ var fremdeles hele Svaret. Træt af disse forte Svær tog han Mod til sig og spurgte:

„Tror du ikke, at vi heller burde se til at lade ham dør og lade os gå?“

Den gamle Diafon stod op som træt af en Vil og i en Tone høiere end han ventlig brugte svarede han:

„Nei, det tror jeg sandelig ikke!“

„Gode Herre?“ udbrød den forbaundede Sværger. „Du samtatter med mig i alt, hvad jeg har sagt, gjør du ikke?“

„Nei, det gjør jeg virkelig ikke!“

„Du taler saa lidt,“ sagde den nedbørdede Menighed, „at det er umuligt at forste, hvad du mener!“

(Forts. paa Side 8.)

Mr. F. C. Starke, den norske Begrebsforstaaer i Sa. Tacoma, der i nogen Tid har drevet sin Forretning i Samfund med Mr. W. B. Merron, har læst denne ud, og vil fortælle Bøffelsen under Gjerningsen F. C. Starke til Sa. Mr. Merron er flyttet til Eatonville.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The courses in piano includes:

- 1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Chorus will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organi-

sations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUITION—Single lessons \$1.50, 15 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland og Barnebjerg, Parkland, Wash.

Baseman, H. E., Silvana, Wash.

Bergesen, B. E., 1127 W. 36th St., Seattle, Wash.

Bjork, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P. Cor. A & Pratt St., Eureka, Nev.

Brevik, T. L., Teller, Alaska.

Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 1, Box 28.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.

Eger, Rev. O., 4028 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 2823.

Foumark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 1016 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Greenberg, Past. O., St. Collingwood St., San Francisco, Cal.

Hagges, O., 4114 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Harstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-J-3.

Hellekson, O. C., 310 No. 2nd St., Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 428 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 294 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larson, N. Astrup, The Language School, Nanking, China.

Mikkelsen, A., Prof., 798 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neato, Th. P., 417—28th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 220 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 312 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4278.

Ottosen, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.

Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Prest, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (in rear of church, E. 212 Third Ave.), Spokane, Wash.

Prest, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Sandmel, A., 1218 16th Ave., Spokane, Wash.

Stenard, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wa.

Stoh, H. A., 1218 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bostyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Lakner, Andrew L., Kasserer for in Alderdomshjem i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wa.

The Stephen Home.

Naar du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mand.) Fine, billige Værelser for Reisende. 291 1-2 Grand Ave., en Blok fra Gathorne.

Luthersk Bøkkmission, Bergen, Norge, uddele gratis Andagtsbøker, kristelige Fortællinger og Sang. Ialt udgitt 1,500,000. Vær med og delta Arbeidet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are

reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Prop.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

90- C Street

Eye Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krælia Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Omsbud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Centralia, Wash.
 er et Centrum for al Verdens-
 Profil i Sydvest Washington. Fle-
 re store Kulminer og Sagsmøller i
 og i Nærheden af Byen. Frugt-
 bart Land i Omegnen til rimeli-
 ge Priser. 10,000 Indbyggere.
 Korst Menighed. For nærmere
 Oplysninger, skriv paa Korst eller
 Engelft til
 Kalien Real Estate and Invest-
 ment Co.,
 Centralia, Washington

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 392-A 3992
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Phone 6
CARL O. KITILSEN
 Successor to
 Calhoun, Denny & Ewing
 Real Estate, Insurance, Bonds
 and Loans.
 219 East Yakima Ave.
 North Yakima, Wa.
 Correspondence solicited in
 English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

Støt dem som arbejder i Skuld.

**SCANDINAVIAN AMERICAN
 BANK**
 af Tacoma
 ASSETS OVER
 10 MILLION DOLLARS
 11th & Pacific
 4 Procents aarlig Rente
 Bigger vi til Spareindskud to Gange
 om Aaret
 Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
 V-Pres.; O. Lindberg, V-Pres.; E.
 C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
 Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
 Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
 AND
Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
 ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
 Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
 Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium
 Offers thorough instruction, under efficient and experienced
 teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
 Branches, and Music.
 Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
 College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
 Citizenship.
 Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
 eigners. No entrance examinations.
 Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
 \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.
 Send for catalogue.
 Address N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wa.

P. Oscar Storlie & Co.
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

DRE. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma Wash.

Berglund Bros.
 Kaffehus
 Beste Sort Kaffe i Byen med Pip-
 da, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Tacoma, Wash.
 Main 7745 A-4745

Et stort Oplag af
FOLKEKALENDER
 Og
SYNODALBERETNINGER
 kan faaes hos
J. F. VISELL CO
 1321 Pacific Ave. Tacoma, Wa.
 Alle Bestillinger ekspederes
 hurtigst.

Lien's Pharmacy
 Skandinavisk Apotek.
 Ole R. Lien. Harry R. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7314 1102 Tacoma Ave
 Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
 Billetter paa alle første Klasses
 Linier
VISELL & EKBERG
 1321 Pacific Ave.

John Hellesøe W. R. Thomas
**PARKLAND MERCANTILE
 COMPANY**
 Genl Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wa.

S. T. LARSEN PHARMACY
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Phone Main 7220
CARL B. HALLS
 Norsk Advokat
 405 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wa.

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for
 Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 1-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

**JNO. W. AROTANDER
 & C. JACOBSEN**
 NORSKE ADVOKATER
 601-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
 Norsk Læge
 French Block, 13th and Pacific Av.
 Kontor Tiden—2 til 4 Efterm. Om
 Søndagene Høje Aftale
 Ma. 7471 Res. Ma. 7866 J-1
 Tacoma, Wash.

Dr. C Quevli
 Behandler Bygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryet.
 Kontortid Kl. 1-5 a. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 a. m.
 Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN
 Office 1301-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings 7:30 to 8:30
 Sundays 10 to 11 A. M.
 Phone Main 400
 Residence 924 No. 1 St. Main 555
 Home calls made preferably out-
 side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
 Tandlæger
 507 Realty Bldg.
 Telephone Main 5193
 Tacoma, Wash.

Kort.

Betaling for Bladet skal sendes til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Teller, Alaska.

(Fort. fra Side 3.)

Disse brandte ned for nogle Dage siden. Der fandtes vi en Time og saa videre de 26 Mil til Nagoo. Føret var nu bedre men Hundene var trætte saa Farten blev ikke saa hurtig, omkring 6 Mil i Timen. Holdt var det ogsaa — 25 Grader — og de 42 Mil hjertes paa 8 Timer. Det var mærkt da vi ankom midt ind i en Bærneskaf der laget rundt Skoldskulet, og snart led det "Brevig Skisraf." "Brevig er kommen," og hørte var de hørte til sit. Jeg tog ind til Regjeringens Lærer, Mr. Reed (en Lutheraner) og sørend jeg havde faaet Skindlæderne af mig som unge og gamle for at hjælpe paa "A-paa-rat" alles Fader. Takkegelsesdagen om Aftenen holdtes Gudstjeneste. Viglan Fredags og Lørdagsaften. Søndag og Søndagmiddag Allergudstjeneste og Børnebaad. 12 ud ad Koderen og 4 Børn blev dødt. Mandagmorgen hjemover igjen, i 32 Graders Kulde. Overnatet paa samme Sted, og holdt her Allergudstjeneste om Formiddagen med 12 Allergjæster. Klaffen 12 paa Staden igjen og Klaffen 2 om Eftermiddagen hjemme igjen. Det var baggetligt at møde alle disse fremde Ansigter, og saa tale til dem igjen; de fleste af dem havde jeg dødt.

Katholikerne sendte tidlig om Vinteren 1906 en Præst og to Søstre til dette Sted for at rive Høllene til sig. De havde en Par Familier boende i Nærheden som de havde fikket i Rome; og til to Familier i Nagoo som endnu ikke var døbt eller havde taget Standpunkt. Den følgende Vinter fik de loffet eller truet en af vore Familier til at gaa over til dem, (det er den bedste Familie de har). Siden har de havt en Præst der Sommer og Vinter og arbejdet ihærdigt med alle de Arøb og Vedrog en Jesuithjerne kan udskaffe. Fader Bernhard, en fransk Jesuit har nu i flere Aar boet her og ved Vogn og Trædeler, ja ved ovenbåret Sjæb at saa vore Følk til at gaa over; men hidindtil uden Held. Gjemmem Mandene Hættelæder søger han at vinde hele Familien. I et Tilfælde har det loffet; men en Mand af vore der er gift med en katolik gaar med et Barn til vore Gudstjenester og Gullruer med et Barn til den katolske Messe, og i et andet Hættelæder er Forholdet omvendt. Der kommer Hønen til os, og Manden gaar til Katholikerne. De fleste af hans Planer er dog saa ovenbåret at de Indfødte kan gjennefske dem, og har Mars af dem. Det er nu en Familie som jeg er ban-

ge for at han har i sine Børn. Hvordan det vil gaa herer meget paa hvad Slags Lærer Regjeringen ansetter nu naar Mr. og Mrs. Reed forlader Stedet til Sommeren. Jaar de anset en Katholik vil denne itter drage Børnene og dermed har de vandet. En Lærer der holder sig aldeles neutral vilde være det bedste; thi ellers vil der blive Splittelse af Skolen. Gud styre alt efter sin Biddom.

En venlig Hilsen,

T. V. Brevig.

Den gamle Hættelæder.

(Fort. fra Side 6.)

Jeg talte nok en Gang, hørte den gamle Mand, idet han rettede sig op til sin fulde Høide. "Selskende Kristne sit for 30 Aar siden mit Hjerte ydmyget og min Tunge tannet, og siden den Gang har jeg søgt mig i at bandre stille for min Gud. Da gjorde jeg hellige Væfter, og vogt dig for at forlæge paa at saa mig til at brude dem."

Den anden blev forbauet over denne stille, forslatige Mand's alvorlige Svær, og forundret spurgte han, hvad der havde handt ham for 30 Aar siden.

"Vel, min Herre, jeg vil fortælle Dem det. Jeg var dengang i samme Villing, som du er nu; jeg vilde rive en Herrens Tjener bort fra det Sted, hvor Gud havde sat ham. I min Blindhed troede jeg det var en let Sag, at slutte en "Sjæle," som Jesus holdt i sin Herre Haand, naar han mit Dre kunde blive skilt af mere sludende Ord og Misfæstolene blive solde med Tilhørere, som nu vendte sig bort fra Evangeliet, fordi det fremdeles blev forstodt i al Enfoldighed. Jeg var en Daare og saa var de Kæmper, der ledede mig; thi vi hængede os med, at vi endog gjorde Gud en Tjeneste, naar vi fordrov denne Mand fra hans Menighed, fra hans Arbejde, og vi sagde os imellem, at vi betragtede hans Virken blandt os som endt. Vi flagede over, at der var saa liden Hættelæder, medens vi kritiserede, bogtalte og fortrædige ham. Hvident for at vi burde have spændtret og hjulset ham med vore Vættelæder og vore Vættelæder; thi han var jo den, af hvem vi fortrede at blive velsignet. Men han kunde ikke træffe Frelsens Vagn med et halvt Duffin af os, som uafdeligen bebrødede ham for Svagbed og Kraftløshed, medens vi hans som en død Vættelæder ved Hjælene. Den havde ikke den "Mand," som vi forlangte, han kunde ikke omvende os. Derfor sag vi ham sig et Dyr, indtil han tilslidst maat og blødende flugtede til et udemærket Sted for at bryde. Neppe var han borte, før Gud kom

til os ved den Helligaand for at velle os, at han havde velsignet sin Herre, forfaldede Tjeners Arbejde. Vore egne Hjertes blev hede, og vore egenfjendige Børn blev omvendte. Jeg beslattede da, saa snart en befrølig Tid kom, at bejse min forrige Præst og bejse min Svand og taffe ham for hans Trofasthed mod os og vore egenfjendige Børn. Men Gud negtede mig denne Træst, for at lære mig noget, som vi alle skal vide, at den som rører ved en af hans hvide Tjeners rører ved hans Sjæle.

Saa sit jeg høre, at vor gamle Præst var søg, og sammen med min ældste Søn begav jeg mig paa en 25 Mil lang Hjeretur for at se ham. Det var Aften, da jeg ankom, og hans Gullruer modtog mig joledes, som en Gullruer der modtager en, der har forurettet hendes Mand: hun negtede mig at komme ind til ham. Hun lagde Og hendes Ord var som Dødsfald i mit Hjerte: "Han er døende, og Særet af det Ansigt vil kun forhøje hans Smerter." Er det sammen dertil, jagde jeg til mig selv, at den Mand, hvis Arbejde ved Guds Hjælp har bragt mig til Kristus, som trøstede min Sjæl under hjertefferende Svær og som har, for fælle Kæmper forlorte mig, været mig en Herre Broder, — at denne Mand ei kan dø i Fred ved mit Ansigt for sine Følk? Gud tilgive mig! Gud har sig gjort! Jeg befrødede min Svand for denne venlige Skulde og had brude for Jesu Skuld at lade mig saa knude foran hans døde Tjeners sidste Veie og modtage hans Tilgivelse. Gvad brød jeg mig nu om, enten Misfæstolene vare tomme eller fulde? Jeg vilde med Glæde have laget hele hans Familie til mit Hjerte for bestuadig, men en saadan Dølle skulle heller ikke blive mig tildele.

Da jeg traadte ind i denne velsigtede, døende Stridmand's Verelse, naburde han sine matte Læbe og sagde: "Broder Lee, Broder Lee!" Jeg hørte mig over ham og luffede: "Min Præst, min Sjælefører!" Da havde han sine magre, hvide Hænder og lagde med en død, gjenemtrængende Stemme: "Har ikke mine Svæde, og giv ikke mine Præstet noget endt!" (1 Kron. 16, 22; Ps. 105, 15). Jeg talte stærkt til ham og jagde, at jeg kom for at bejse min Svand, og kaldte min vob ham konfirmerede Søn til ham for at han skulde sig ham, at han ved ham var bragt til Jesus. Men han var nu aldeles ligegyldig for alt rundt om sig. Svært af mit Ansigt havde bragt den sidste jordiske Smerter til hans trætte Mand. Jeg lysede hans Bænde og forlæste ham

om, hvor højt han havde været mig. Jeg sagde om hans Tilgivelse for min Utrofasthed og Svand og lovede at læge for hans Følk og de faderløse Sønner; men han hørte intet mere, og hans eneste Svær var kun et luffende udtalt: "Har ikke mine Svæde, og giv ikke mine Præstet noget endt!" Jeg var vob ham hele Natten og ved Daggens luffede jeg hans Læbe.

Jeg tilbød hans Gullruer Søn at bo i for Næsten af hendes Dage, men lig en Hættelæder lovede hun: "Jeg tilgiver Dem viligt, men min Svær, som dette Deres Faders Smerter, skal ikke se mig saa utalvømmelig med hans Svæde, at jeg skulde modtage noget af dem, som lagde Stene til hans Svær og fulde hans Sjæl med Bekymring og Sorg. Han overlod os alle til Gud, der vilselig ogsaa skal læge for os."

Den døende Mand's Ord led i mine Øren fra sin Hættelæder, fra sin Svær. Naar jeg hørte, hvad Sværet var mig i mine Drømme sigende: "Har ikke mine Svæde, og giv ikke mine Præstet noget endt!" Disse Ord stod for mig, indtil jeg tillulde forstod den Herre, i hvilken Kristus holder de Mand, som har opværet alt for hans Skuld, Herrens Hænder paa Jorden. Og jeg lovede at elske dem, at forsvare dem, at støtte dem i deres Hættelæder, at vere og omvandre dem for hans Skuld, trods at ingen af dem er fættelæder.

Siden den Tid har jeg tolt minde med for, og jeg har isat at hjælpe min Præst, selv om han ikke var nogen fremragende og bogovet Mand. Min Tunge skal flade til Gaven og min hvide Svær forglemme sin Svær; sørend jeg skal forlæge paa at stille, hvad Gud har forset. Naar en Præst's Arbejde paa et Sted er endt, tror jeg at Gud vil læge for at velle ham det. Jeg vil ikke forure mig med dig i det Svær, som har bragt dig hid. Og dersom jeg hører et Ord fra dine Læber mere om denne Sag, skal jeg bede Brodrene bekræftige og behandle dig som en Mand, der søger at oppe i Herd. Jeg vilde med Glæde give Mit, hvad jeg er i Svær, om jeg kunde give god igjen den Svær, som jeg svæde for 30 Aar siden. Stands, hvor du er, giv Rod for Gud; maatte skal han tilgive dig dit Hjertes vande Jættelæder."

Hvordan har du, Herre Læder, forholdt dig overfor Herrens "Svæde" Tjener, lærlig ogsaa overfor den Tjener, som satte til dig Præst? Skulde Herrens gjemmem denne Fortælling ville prædike Rod for dig, saa Herre forhard dig ikke, men giv Rod, medens du endnu har Tid til det. Svært kunde det være forsent.